

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 38/2010-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. apríla 2010 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Rudolfa Tkáčika a Ľubomíra Dobríka o prijatej sťažnosti M. C., D., zastúpenej advokátom JUDr. T. S., Advokátska kancelária, T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 328/2001 a postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom sp. zn. 5 C 155/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. C. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 328/2001 a postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 155/2008 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Piešťany p r i k a z u j e v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 155/2008 konať bez zbytočných prietáhov.

3. M. C. priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Piešťany je povinný M. C. uhradiť trovy konania v sume 289,74 € (slovom dvestoosemdesiatdeväť eur a sedemdesiatštyri centov) na účet jej právneho zástupcu, advokáta JUDr. T. S., Advokátska kancelária, T., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 38/2010-18 z 26. januára 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. C., D. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 328/2001 a postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 155/2008.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka spolu so žalobcami v 1. a 2. rade podala na Okresnom súde Trnava 18. októbra 2001 žalobu o určenie vlastníckeho práva proti žalovaným v 1. až 3. rade.

Okresný súd Trnava uznesením č. k. 19 C 328/2001-16 z 19. decembra 2003 konanie o žalobe zastavil. Na základe odvolania žalobcov Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 9 Co 108/2004-32 z 31. mája 2004 prvostupňové rozhodnutie zrušil.

Po vzniku okresného súdu bola vec sťažovateľky tomuto súdu postúpená a bola jej pridelená sp. zn. 5 C 155/2008.

Podľa vyjadrenia sťažovateľky v „*priebehu dlhodobej nečinnosti súdov došlo k skomplikovaniu konania*“, pretože žalobcovia v 1. a 2. rade zomreli.

Okresný súd bol v predmetnom konaní nečinný a sťažovateľka ho prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala o konanie vo veci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka v závere sťažnosti navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1/ Okresný súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14C 118/98 a Okresný súd Piešťany v konaní sp. zn. 5C 155/2008 porušili základné právo M. C. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2/ Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5C 155/2008 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3/ M. C. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 EUR ktoré jej súd Okresný súd Trnava a Okresný súd Piešťany povinní vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ Okresný súd Trnava a Okresný súd Piešťany sú povinný zaplatiť náhradu trov konania M. C. v sume 289,74 EUR na účet právneho zástupcu - advokáta JUDr. T. S. (115,90 + 22,02 - 19% DPH + 6,95 - režijný paušál x 2) za 2 úkony právnej pomoci.“

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd prostredníctvom svojej predsedníčky. V liste sp. zn. Spr 103/2010 doručenom ústavnému súdu 5. marca 2010 poukazujúc na podrobný chronologický prehľad procesných úkonov konania uviedla, že z hľadiska kritéria zložitosti považuje vec sťažovateľky týkajúcu sa určenia vlastníckeho práva žalobcov k nehnuteľnostiam za skutkovo a právne zložitú „*z dôvodu potreby preskúmania nároku žalobcov, ktorý odvodzujú z držby odo dňa 20.04.1948*“.

V súvislosti s prekážkou vedeného konania uviedla, že v jeho priebehu „*navrhovateľka v 1. rade a navrhovateľ v 2. rade zomreli, preto bolo potrebné, aby súd na základe dedičských konaní zistil, okruh dedičov po zosnulých navrhovateľoch v 1. a 2. rade, ako i po odporcovi v 3. rade.*“

Poukázala aj na prietahy, ktoré podľa jej názoru spôsobili žalobcovia, ktorí podali neperfektnú žalobu, a preto bol okresný súd nútený vyzývať žalobcov na odstránenie nedostatkov žaloby niekoľkými uzneseniami.

Súčasťou vyjadrenia bolo aj stanovisko zákonnej sudkyne, z obsahu ktorého však zjavne vyplýva, že sa netýka namietaného konania.

V závere listu predsedníčka okresného súdu vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania.

V liste sp. zn. 1Spr V/91/2010 doručenom ústavnému súdu 22. februára 2010 vyslovil súhlas s upustením od ústneho pojednávania aj predseda Okresného súdu Trnava, možnosť vyjadrenia sa k sťažnosti však nevyužil.

Právny zástupca sťažovateľky sa vyjadril k stanovisku okresného súdu v *liste doručenom ústavnému súdu 22. marca 2010, v ktorom okrem iného uviedol:*

«b/ Mám výhrady k časti vyjadrenia označeného ako - Prietahy, ktoré spôsobili sťažovatelia :

V tejto časti vyjadrenia sú citované uznesenia Okresného súdu Trnava vydané 21.07.2003, 08.08.2003, ale nie je tam uvedené Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.mája 2004 č.k. 9Co 108/2004 - 32, v ktorom odvolací súd vytyka Okresnému súdu v Trnave nesprávny postup, ako aj nesprávne hodnotenie návrhu s tým, že návrh je určitý a zrozumiteľný v dvoch častiach, pričom nezrozumiteľný by mal byť len v druhom bode, a to len v časti určenia spoluvlastníckych podielov.

Z uvedeného vyplýva, že sa jednalo o pochybenie zo strany prvostupňového súdu a o prietahy, ktoré vznikli ako dôsledok pochybenia prvostupňového súdu z hľadiska právneho hodnotenia návrhu a výzvy na odstránenie nedostatkov.

Dôkaz: Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31 .mája 2004 č. k. 9Co 108/2004-32

Všetky problémy ohľadne návrhu a petitu boli odstránené podaním navrhovateľov na Okresný súd Trnava zo dňa 19.07.2005, podaný na súd 25.07.2005.

c/ Ďalej mám výhrady voči časti vyjadrenia označenej ako „Vyjadrenie zákonnej sudkyne“, uvedené na str. 4 vyjadrenia Okresného súdu Piešťany.

Táto časť vyjadrenia je úplne od veci, pretože sa netýka predmetného konania a týka sa zrejme nejakého iného konania.»

Právny zástupca súčasne oznámil, že sťažovateľka súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v danej veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Pokiaľ ide o priebeh a stav napadnutého konania vedeného na Okresnom súde Trnava a na okresnom súde, ústavný súd z obsahu predmetného súdneho spisu a z vyjadrenia účastníkov konania zistil tieto pre posúdenie veci relevantné okolnosti:

Sťažovateľka podala spolu s ostatnými žalobcami Okresnému súdu Trnava žalobu 18. októbra 2001. Následne Okresný súd Trnava 21. júla 2003 vyzval žalobcov na opravu podania podľa § 43 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). Žalobcovia reagovali na výzvu 7. augusta 2003. Okresný súd Trnava opätovne vyzval 10. septembra 2003 žalobcov na opravu podania, žalobcovia na túto výzvu reagovali 22. septembra 2003.

Okresný súd Trnava 15. januára 2004 predložil krajskému súdu spis s odvolaním podaným proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 19. decembra 2003, ktorý mu ho 8. marca 2004 vrátil z dôvodu nedoručenia podaného odvolania žalovaným. Okresný súd Trnava podané odvolanie so spisom opätovne predložil krajskému súdu 11. mája 2004.

Krajský súd 31. mája 2004 o podanom odvolaní rozhodol tak, že uznesenie z 19. decembra 2003 zrušil a vrátil vec Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie s odôvodnením, že okresný súd „*vychádzal pri svojom rozhodovaní z nesprávneho právneho predpisu*“, a preto odvolací súd považoval odôvodnenie tohto rozhodnutia za nesprávne, nedostatočné a spôsob rozhodnutia za rozporný s platným právom. Odvolací súd zároveň poukázal na to, že petit žaloby sa v časti vyznačuje „*nejasnosťou, neurčitnosťou, nezrozumiteľnosťou a nevykonateľnosťou*“.

Okresný súd Trnava 31. augusta 2004 vyzval žalobcov na opravu podania. Žalobcovia reagovali na výzvu 21. septembra 2004.

Žalobcovia ospravedlnili svoju neúčast' na „*informatívnom výsluchu*“ konanom 21. marca 2005. Ako dôvod uviedli potrebu zabezpečenie právneho zastúpenia v konaní.

Žalobcovia 25. júla 2005 doplnili petit žaloby a Okresný súd Trnava na základe toho 25. augusta 2005 konanie v časti zastavil a zároveň pripustil zmenu návrhu.

Okresný súd Trnava 6. septembra 2005 vyzval žalobcov na predloženie súvisiacich podkladov. Žalobcovia reagovali 18. novembra 2005, a to až po opätovnej výzve z 3. novembra 2005. Okresný súd Trnava následne 6. marca 2006 požiadal kompetentné subjekty o poskytnutie súčinnosti.

V rámci prechodu výkonu súdnictva vec sťažovateľky prevzal k 1. januáru 2008 okresný súd (spisový materiál mu bol doručený 18. októbra 2007). Okresný súd 4. novembra 2008 požiadal kompetentný subjekt o poskytnutie súčinnosti.

Dňa 4. mája 2009 sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že nehnuteľnosti, ktorých sa žaloba týka, neboli predmetom súvisiaceho dedičského konania, a súčasne požiadala o určenie termínu pojednávania.

Okresný súd 10. septembra 2009 predložil spisový materiál pre potreby súvisiaceho konania vedeného na okresnom súde a tento mu bol vrátený 1. decembra 2009.

Podľa zistenia ústavného súdu vec dosiaľ skončená nie je a nie je určený ani termín budúceho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Samosudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania, v ktorom sťažovateľka namieta zbytočné prietahy, je žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Vec nemožno považovať za právne zložitú, pretože tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti prvostupňových súdov. Je nutné však konštatovať náročnosť veci z hľadiska skutkovej stránky vzhľadom na to, že nadobúdacím titulom vlastníckeho práva má byť podľa žalobcov vydržanie.

Na skutkovú zložitost' veci poukázal aj okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti. Ústavný súd akceptuje toto stanovisko, avšak táto okolnosť nie je rozhodujúcou príčinou doterajšej dĺžky konania.

2. V správaní sťažovateľky boli zistené momenty pripísateľné na vrub sťažovateľke, ktoré mali v určitej miere negatívny dopad na rýchlosť a plynulosť posudzovaného konania.

Predovšetkým ide o skutočnosť, že podaná žaloba žalobcov nebola perfektná v celom rozsahu, pretože tak, ako to potvrdil aj krajský súd vo svojom uznesení z 31. máj 2004, petit žaloby sa v časti vyznačoval nezrozumiteľnosťou, v dôsledku čoho boli žalobcovia niekoľkokrát vyzývaní na opravu podania.

Pasivitu sťažovateľky zistil ústavný súd v prípade jej neúčasti na „*informatívnom výsluchu*“, ktorý bol určený na 21. marec 2005. Aj keď neúčasť bola sťažovateľkou ospravedlnená, jej dôvody neboli objektívneho charakteru.

Sťažovateľka zostala pasívna aj v prípade výzvy Okresného súdu Trnava zo 6. septembra 2005, na ktorú reagovala až po opätovnej výzve z 3. novembra 2005, a to 18. novembra 2005.

Na tieto okolnosti prihliadol ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky, bol postup Okresného súdu Trnava a tiež postup okresného súdu.

Ústavný súd pri preskúmaní postupu konajúcich súdov v posudzovanom konaní zistil obdobia nečinnosti, keď súdy nekonali bez toho, aby im v tom bránila zákonná prekážka, ktoré sa premietli do zbytočných prietáhov v konaní v celkovom trvaní 3 roky a 1 mesiac.

Ide o obdobie od 18. októbra 2001, keď bola Okresnému súdu Trnava doručená žaloba, do 21. júla 2003, keď Okresný súd Trnava vyzval žalobcov na opravu podania (nečinnosť v trvaní 20 mesiacov).

Krátkodobejším obdobím nečinnosti v rozsahu 3 mesiace je úsek od 18. novembra 2005, keď boli Okresnému súdu Trnava žalobcami predložené požadované podklady,

do 6. marca 2006, keď Okresný súd Trnava vyzval kompetentné subjekty na poskytnutie súčinnosti.

Obdobím nečinnosti v rozsahu 10 mesiacov je konanie poznačené od 1. januára 2008, keď v rámci vykonanej reorganizácie výkon právomoci vo veci sťažovateľky prešiel na okresný súd, do 4. novembra 2008, keď okresný súd požiadal kompetentný subjekt o poskytnutie súčinnosti.

Napokon krátkodobejším obdobím nečinnosti predstavujúcim 4 mesiace je časť konania počnúc 4. májom 2009, keď sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že nehnuteľnosti, ktorých sa žaloba týka, neboli predmetom súvisiaceho dedičského konania, do 10. septembra 2009, keď bol spis predložený na nahliadnutie pre účely iného súdneho konania.

Ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07).

Podľa zistenia ústavného súdu bolo predmetné konanie poznačené nesústredenou a neefektívnou činnosťou Okresného súdu Trnava.

Ako nesústredenú činnosť hodnotí ústavný súd situáciu spôsobenú Okresným súdom Trnava, keď bol nadriadený súd 8. marca 2004 nútený vrátiť Okresnému súdu Trnava predložený spisový materiál s podaným odvolaním (proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 19. decembra 2003) z dôvodu zistených nedostatkov a Okresný súd Trnava mu po odstránení nedostatkov opätovne predložil podaný opravný prostriedok spolu so spisom 11. mája 2004. Takouto nesústredenou činnosťou Okresný súd Trnava zbytočne predĺžil súdne konanie.

Neefektívnu činnosť Okresného súdu Trnava potvrdzuje uznesenie krajského súdu z 31. mája 2004, ktorým bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Trnava z 19. decembra

2003 s odôvodnením, že Okresný súd Trnava použil pri svojom rozhodovaní nesprávnu právnú úpravu.

Postup Okresného súdu Trnava a okresného súdu vzhľadom na uvedené obdobia nečinnosti, s prihliadnutím na doterajšiu dobu konania (viac ako 8 rokov) a na neefektívnu a nesústredenú činnosť Okresného súdu Trnava nemožno považovať za ústavne akceptovateľný vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto dospel k záveru, že základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo porušené.

Ústavný súd na záver dodáva, že pri posudzovaní postupu konajúcich súdov vychádzal z toho, že k 1. januáru 2008 prešiel na základe zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva vo veci sťažovateľky z Okresného súdu Trnava na okresný súd. Z uvedeného dôvodu v zmysle ustanovení § 18a ods. 1 v spojení s § 18b ods. 1 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nesie okresný súd zodpovednosť za porušenie označených práv sťažovateľky aj za obdobie, v ktorom vo veci konal Okresný súd Trnava.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a konanie pred okresným súdom v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti skončené nebolo, prikázal okresnému súdu, aby konal vo veci bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka v sťažnosti žiadala o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 20 000 € z dôvodu „*dlhodobej nečinnosti súdov*“, ktorá na sťažovateľku „*nepriaznivo dolieha*“ a spôsobuje jej právnu neistotu.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľke sumu 1 500 €. Táto suma zohľadňuje doterajšiu dĺžku posudzovaného konania s prihliadnutím na predmet konania, dĺžku zbytočných priet'ahov v konaní a s tým spojenú ujmu sťažovateľky, ako aj správanie sťažovateľky ako účastníčky posudzovaného konania.

Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala priznať aj náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktorých výšku špecifikovala sumou 289,74 €.

Ústavný súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2008, ktorá bola 20 950 Sk, t. j. 695,41 €. Za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „*vyhláška*“) patrí odmena v sume 2 x 115,90 € (za jeden úkon právnej služby) a 2 x 6,95 € (režijný paušál) (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a tiež 46,68 € (19% DPH), teda spolu 292,38 €. Keďže sťažovateľkou vyčíslená náhrada trov konania (289,74 €) uvedenú sumu nepresahuje, ústavný súd jej priznal úhradu trov konania v ňou požadovanej sume 289,74 €.

Vzhľadom na už spomínaný prechod zodpovednosti za priet'ahy spôsobené v predchádzajúcej etape konania (pred Okresným súdom Trnava) na okresný súd zaviazal ústavný súd povinnosťou zaplataenia priznaného finančného zadosťučinenia a priznanej náhrady trov právneho zastúpenia len okresný súd.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. apríla 2010